

BULETIN INFORMATIV

Nr. 9

12 Iunie 2020

EDITORIAL

Școala curajului

Justin Ștefan, Secretar General LPF

E 12 iunie, prieteni ai fotbalului, și dacă am trăit într-o perioadă în care timpul părea să nu mai aibă răbdare cu noi, iată că a venit vremea să începem din nou competiția.

După exact trei luni, poate cele mai grele din istoria post-decembristă a primei ligi, reluăm nu doar întrecerea, ci și legătura cu noi înșine ca oameni implicați în fotbalul care se joacă pe un gazon verde și, ce bine, atât de real!

În tot acest timp, lucrând zi lumină alături de o echipă căreia îi mulțumesc pentru tot ajutorul primit, pentru energie și idei bune, trebuie să mărturisesc că fotbalul mi-a arătat că nu e doar o școală a performanței, ci și una a curajului. Curajul de a lupta, curajul de a recunoaște că e greu, curajul de a te bate pentru a reporni competiția și, mai ales, curajul de a crede că niciodată nu e totul pierdut. E greu, dar a fost și mai greu când, izolați în case, nu știam dacă și când ne vom întoarce la fotbal, adică la viață.

Ne-a fost dor de fotbal și de aceea sunt convins că în ciuda tuturor greutăților din ultimele luni, cărora li se adaugă, din păcate, și cele de dată recentă care ne-au determinat să reprogramăm două partide, îndrăznesc să transmit credința și speranța noastră, a celor de la Liga Profesionistă de Fotbal, că lucrurile vor merge mai departe cu

bine, că mingea se va rostogoli ca altădată în iarbă și că vom putea privi cu mândrie în urmă, la sfârșitul campionatului, așa cum azi trebuie să privim cu curaj.

În cele din urmă, fotbalul românesc va câștiga și această luptă, sunt convins. Cu credința că muncim pentru fotbal, mulțumesc tuturor celor 14 cluburi membre ale Ligii, fanilor pe care i-am știut aproape de noi în tot acest timp, vă invit la meci! Și la înțelegerea faptului că fotbalul a rămas alături de noi! Deocamdată, din fața televizoarelor!
Justin Ștefan ■

INTERVIU

Interviu cu dl. Valeriu Argăseală,
președinte FCSB

realizat de Octavian Țopa

Toată viața lui Valeriu Argăseală a fost legată de fotbal! Fost arbitru în prima ligă și internațional, devenit apoi conducător, este membru în Comitetul Executiv al Federației Române de Fotbal. De zece ani conduce FCSB, cel mai titrat club din România.

1 Cum ați manageriat pandemia Covid-19 la un club cu pretențiile FCSB?

În primul rând aș dori să spun că apariția acestei pandemii a fost o provocare unică și, sper, irepetabilă pentru orice locuitor al planetei. Urmând recomandările autorităților, care aveau informații puse la dispoziție de specialiști, am reușit să ne adaptăm la noile condiții. În prima perioadă, am comunicat permanent, prin sisteme online, cu factorii de decizie din LPF și FRF, în cadrul Comitetului Executiv al FRF și într-un grup de lucru al Ligii

Profesioniste de Fotbal, și am urmărit evoluția situației și restricțiile impuse, analizând diferite scenarii pentru a fi pregătiți în orice moment. Am lucrat permanent cu cei din administrația clubului, tot online, și am rezolvat problemele curente ale clubului (dosarul de licențiere al clubului pentru participarea în campionatul CASA Liga1 și UEFA, negocierea contractelor, corespondența cu partenerii comerciali etc). În ceea ce privește partea sportivă, în prima etapă de pregătire, jucătorii s-au antrenat individual la domiciliu sub coordonarea antrenorilor și medicului echipei, urmând programele de pregătire întocmite de aceștia. Apoi, în etapa a doua, s-a trecut la pregătirea în sistem cantonament centralizat la baza din Berceni și, în final, la antrenamente colective desfășurate tot în cantonamentul nostru. Este foarte adevărat că nu am întâmpinat greutăți în această perioadă, pentru că am avut la dispoziție o bază de pregătire

modernă, care ne-a oferit toate facilitățile și a îndeplinit toate exigențele impuse de protocoalele specifice elaborate de MTS și Ministerul Sănătății.

2 Pentru un fotbalist profesionist este greu de depășit o perioadă atât de lungă de inactivitate. Cum s-au prezentat fotbaliștii dumneavoastră la reluarea programului de pregătire?

După cum am spus mai devreme, fiecare jucător a efectuat în propria locuință pregătirea individuală în prima perioadă. Programul de pregătire a fost prezentat și urmărit de preparatorul fizic foarte atent. Trebuie remarcată seriozitatea cu care s-au antrenat jucătorii, dovadă fiind rezultatele foarte bune care au fost obținute la testele făcute în momentul intrării în cantonament.

3 FCSB are în fiecare sezon ca obiectiv câștigarea

campionatului. S-a schimbat ceva acum, având în vedere această situație neobișnuită?

Chiar dacă situația aceasta este neobișnuită pentru echipă, obiectivele noastre rămân aceleași, câștigarea campionatului CASA Liga 1 și a Cupei României, pentru că suntem și în cea de a doua competiție calificată în semifinale unde vom juca cu Dinamo în dublă mansă.

Din păcate, acum nu știm dacă în datele de disputare ale semifinalei va fi permis accesul spectatorilor la meciuri.

4 Clubul dumneavoastră are cei mai mulți susținători din CASA Liga 1. Cum credeți că va traversa echipa această ultimă parte a competiției, când se va juca fără spectatori în tribune?

Evident, jocul de fotbal este în principal dedicat spectatorilor, care vin să se bucure alături de echipa pe care o susțin pe stadion. Ei sunt cei care vin din pasiune, cu plăcere să susțină echipa, în timp ce jucătorii au nevoie de prezența lor pentru a fi susținuți și încurajați. Pentru că jocul de fotbal oferă plăcere atât spectatorilor, cât și jucătorilor în același timp cât sunt împreună. Fără spectatori, fotbalul este mai sărac. Cu siguranță, cei care iubesc

echipa vor fi în această perioadă telespectatori fideli. Și, cât de curând, sperăm, alături de noi în tribune.

5 În ultima vreme, presa de specialitate a dezvăluit că fotbaliști de top ai FCSB, cum sunt Man, Coman sau Tănase, au oferte de transfer din străinătate. Cine va pleca, cine va rămâne?

Totdeauna în echipă au fost jucători urmăriți și curțați de alte echipe mai puternice, din străinătate. Acest lucru a făcut ca jucătorii să fie foarte atenți la antrenamente și la jocuri, și să aibă rezultate care evident i-au propulsat la echipa națională de juniori, U 21 sau seniori. Și, ajungând aici, au avut o vizibilitate foarte mare, care i-a motivat. Creșterea lor din punct de vedere sportiv arată că au condiții de pregătire foarte bune și că, pregătindu-se atent și punându-și în valoare talentul, pot ajunge jucători de fotbal în campionate puternice. Dar, toate la timpul lor!

6 Aveți mulți jucători tineri și talentați în lot. Care credeți că va fi surpriza plăcută a acestei ultime părți a campionatului?

Cred că surpriza plăcută va fi simbioza creată în echipă, pentru că în lot sunt jucători din propria

Academie alături de cei consacrați deja.

7 Ca fost arbitru ajuns conducător de club, cât de importantă este implementarea sistemului VAR în CASA Liga 1?

Chiar dacă în ultima perioadă situația arbitrajului s-a îmbunătățit, eficiența sistemului VAR este dovedită în campionatele în care deja se aplică. Cu toate că pregătirea arbitrilor pentru arbitrajul cu acest sistem este mai pretențioasă, acest efort merită făcut atât din parte organizatorilor, cât și al arbitrilor, pentru asigurarea unui climat de fair-play la meciurile din campionatul CASA Liga 1.

8 Puțini știu că una dintre marile aplecări ale dumneavoastră, dincolo de fotbal, este ... poezia. Ați publicat un volum de versuri. Când și, mai ales, de unde a venit această pasiune?

Oamenii au diverse forme de a se destinde sau de a-și putea găsi liniștea. Sau de a-și exprima gândurile. Pentru mine este o plăcere să scriu versuri, plăcere descoperită ca o joacă, la început. Însă, mai târziu, cu ocazia serbării zilei de naștere a domnului Vladimir Găitan, am avut o surpriză plăcută. Scisesem

pentru îndrăgitul actor, în complicitate cu domnul George Mihăiță, o poezie care a avut un efect nebănuțit de mine asupra celor prezenți. Versurile au fost recitate de domnul George Mihăiță. Atunci când a ascultat-o, dl Găitan a primit cadou și un tricou cu emblema lui Dinamo pe față și cu emblema lui FCSB pe spate și a lăcrimat. Și, ca o glumă, nu știu dacă lacrimile au fost că versurile noastre i-au mers la suflet, sau că a văzut tricoul lui FCSB, dânsul fiind cunoscut ca

suporter al lui Dinamo. Dar mi-a spus atunci că versurile auzite au fost cele care i-au produs lacrimile. Bucurie mare pentru mine.... Am scris, apoi, la îndemnul domnului George Mihăiță, care a insistat să mai scriu, fiindu-mi alături în acest frumos demers. Folosesc acum și acest prilej pentru a-i arăta recunoștința. A început apoi să-mi placă acest exercițiu. Ulterior, în mai multe numere din revista Flacăra, am publicat alte poezii scrise în câteva

nopti. Plăcute.

9 *În încheiere, un mesaj pentru colegii de competiție...*

Aceasta perioada ne-a dovedit că suntem puternici dacă suntem uniți, comunicăm și ne respectăm. Așa că trebuie să rămânem solidari și să depunem cu toții eforturi pentru trecerea cu bine de această încercare.

SPONSOR

CRONICĂ

Craiova, my love

realizat de **Marius Mitran**

Au fost vremuri aprinse și teribile la Craiova dintotdeauna, așa cum sunt și azi, când se reia sezonul pe „Ion Oblemenco”, doar perspectiva diferă. La începutul anilor '70, Stadionul Central era un Colosseum în care oltenii își devorau victimele. 50.000 de oameni veneau meci de meci și singura problemă a „campioniei unei mari iubiri” – cum i-a zis Adrian Păunescu în 1973 – era scorul. Oblemenco era golgeterul absolut al României, Balaci debuta la 16 ani la „Știința” și la 17 ani la „națională”, Tudor Gheorghe și Amza Pellea umpleau sălile și Căminul Flacăra se năștea în 17 septembrie 1973...

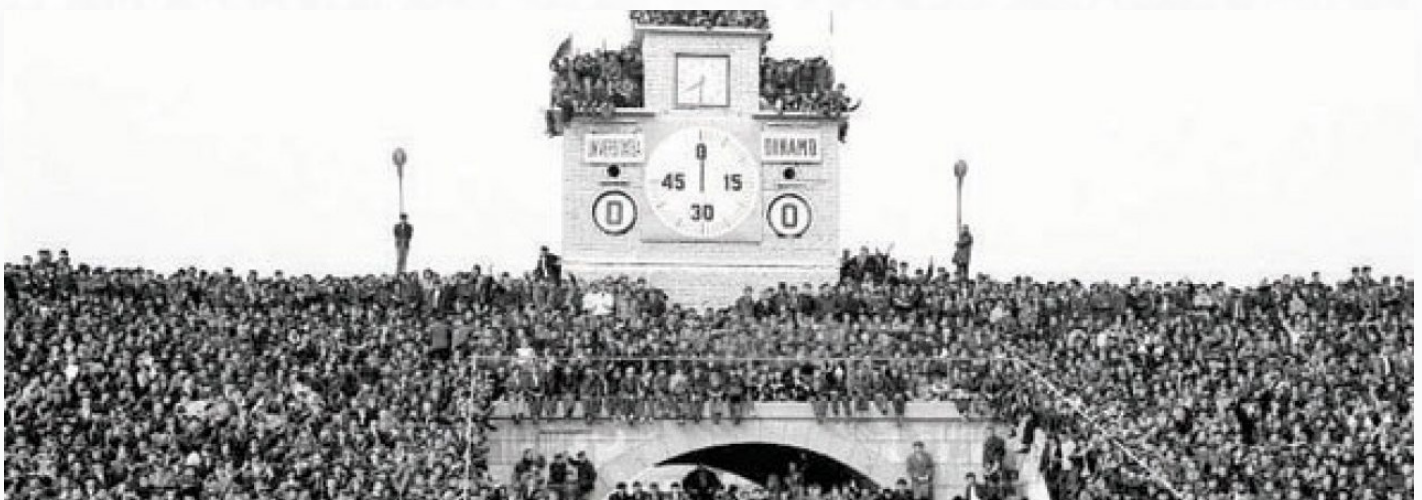
Dar nu toată lumea era fericită în Craiova. Povestea o știu de la regretatul mare arbitru Nicolae Rainea, bărlădean ca și mine: „Dom'le, nimeni nu voia să arbitreze la olteni. Pe vremea aia, dar și mai târziu, arbitrii erau niște oameni importanți, dom'le! Păi, pe unde mergeam, covoare roșii! Ne așteptau la gară, venea secretarul de partid, venea președintele clubului, veneau de la organele locale, să trăiți, oooo, dar bine ați venit la noi, ce onoare, ce plăcere! Mașina la scară, direct la restaurant. Te duceau și cu două zile înainte, peste tot în țară era la fel, ospete, dizeuze, că atunci nu le zicea folcloriste, fripturi, șprițuri reci și parfumate. La Craiova însă – nimic! Nu

te aștepta nimeni la gară, nici măcar nu te sunau să te întrebe când vii, luam două sendvișuri pe tren, beam apă de chichinetă în gară, luam autobuzul și la stadion, bombănind și promițându-le oltenilor răzbunare. La club dădeai ochii cu profesorul Stroe care, distrat, te-ntreba în treacăt: Oooo, domnii arbitri! Venirăți?

Mâncarăți? (Pe tren...) Băurăți? (Apă de la țâșnitoare, aoleo...) Atunci, hai la stadion! Te înghesuiai într-o Dacie și îți ziceai în gând: mamă, să vezi ce-i ard eu p-ăștia azi! La stadion, parcă era cam multă lume... în fine, te echipai la vestiar și hai, că-ncepe meciul! Pe tunel, spre teren, cam ca drumul spre vulcan... eeee, dar tot le-o facem la olteni, ne încurajam, că tunelul era lung... Pe teren – infernul! 50.000 de olteni, atmosfera – explozivă! Da' tot ziceam că le-o coacem! Da' mai puțin convinși... leșeau echipele. Se rupea stadionul! Mamă, ce echipă! Oblemenco, Balaci, Crișan, Negrilă, Cămătaru, ce echipă, ce echipe! În minutul 5 era 1-0, în minutul 25 era 2-0, la pauză era 3-0... Ce să le faci, tată? Lumea, în delir... Hai, nene, la gară, iute, mâncăm un biscuit la vagon și ne scoatem noi, etapa viitoare, cine-o mai veni la Craiova!...”

Dar oamenii veneau. Pentru că iubeau o foarte mare echipă. Mâncarăți? Băurăți? Cu oamenii aceia în spate, Craiova era invincibilă. Venirăți? Pricepurăți?

OPINIE

Fotbal în vremea pandemiei

realizat de Octavian Țopa

După ridicarea stării de urgență, în 15 mai, echipele din CASA Liga 1 și-au reluat programul de pregătire în conformitate cu prevederile legale instituite prin ordinul comun nr. 601/971/2020 al Ministerului Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății, precum și prin reglementările emise de Federația Română de Fotbal.

Eforturile cluburilor au fost uriașe, iar fotbaliștii și antrenorii au trecut prin situații pe care nu le-au gândit vreodată.

"FC Viitorul a pregătit totul ca la cartel! Antrenamentele s-au organizat din prima zi și până la încheierea perioadei de carantină pe trei grupe, la ore diferite. Deplasarea la ședințele de pregătire se făcea cu mai multe mașini, în fiecare intrând maxim patru persoane. Totul se dezinfectează de mai multe ori pe zi! Fotbaliștii se întorceau în aceeași formulă la hotel, unde primeau mâncarea în caserole și urcau în camere. Mâncau singuri în camerele lor. S-au făcut toate testele medicale impuse de pandemie, iar de la 1 iunie, după ridicarea restricției de a sta în cantonament, au putut merge în sfârșit acasă. În toată această perioadă,

cele două săptămâni de carantină, dar și după 1 iunie, jucătorii și staff-ul tehnic au venit la stadion gata îmbrăcați și pregătiți de antrenament. La finalul antrenamentului nu se foloseau dușurile, igiena personală se făcea doar la hotel sau, după 1 iunie, acasă.

A fost o perioadă ciudată, apăsătoare... În afara antrenamentelor, jucătorii au

stat numai în camerele lor, fără acces în holul hotelului, pe faleză, la plajă etc. Închiși. Singurul moment în care își puteau vedea soțiile, copiii, prietenele, părinții era seara, de la ferestrele camerelor, când cei dragi se plimbau pe faleza din dreptul hotelului", povestește un oficial al clubului de la malul Mării Negre.

FC Viitorul Constanța este un exemplu pentru fotbalul românesc și nu numai. Infrastructură de excepție, staff tehnic și administrativ imbatabil, condiții de pregătire la nivelul marilor cluburi europene, concentrare absolută pentru creșterea și formarea tinerilor fotbaliști. Pentru că, nu-i așa, campionii creează campioni ■

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA